

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814208890
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814208890.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému Š. S., B., P. X., o zaplatenie 326,30 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 4C/300/2014-39 z 11.11.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 77,30 € spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.5.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 10 € splatných do konca toho - ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku, o. i. uviedol, čo žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu žiadal a z akého dôvodu a, čo uviedol žalovaný na pojednávaní 11.11.2014, že sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe a to Zmluvou č.A6727474, Dodatkom k Zmluve č.A6727474 zo 7.1.2013, predmetnými faktúrami, pokusom o pokonávku z 9.5.2013, Všeobecnými podmienkami a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 77,30 € spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.5.2013 do zaplatenia, pretože v tejto časti považoval nárok žalobcu za dôvodný a, že o možnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi uloženú povinnosť v splátkach rozhodol podľa § 160 ods.1 O. s. p. (jeho znenie citoval) s prihliadnutím na jeho osobné, sociálne a majetkové pomery. Citujúc znenie § 544 a § 545a O. z. konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu (ďalej len OS) Bardejov 4C/174/2011-21 z 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 3Co/26/2012 z 23.5.2012 bola zmluvná pokuta (ďalej len pokuta) rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a obdobne aj vo veci OS Bardejov 4C/162/2011-28 zo 6.12.2011 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 16Co/32/2012-46 z 15.3.2012. Ďalej, citujúc znenie § 53a ods.1 O. z., uzavrel, že toto ust. je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), ktorá v čl.7 ods.1 (citoval jeho znenie) ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len SD EÚ) by nemali byť žiadne pochybnosti o jeho (súdu) povinnosti zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov (citoval znenie čl.6 ods.1 smernice), že čl.6 ods.1 sa má považovať za kogentné ust. a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie SD C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať, že § 53a ods.1 O. z. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, že takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods.5 O. z.; absolútna neplatnosť) a jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyiac zák. explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zák., že ak by priznal plnenie

z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu z jeho (súdu) strany a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa, že zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť pokuty, že ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval (§ 53a O. z.). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods.1 O. z.; z neplatného právneho úkonu) a, že pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanie nemožno „zmoderovať“, pretože tomu bráni jej neplatnosť, že zníženie pokuty podľa všeobecného § 545a O. z. sa môže týkať iba platne uzavretej pokuty, že zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto, že ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, že takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods.8 zák.č.250/07 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti [§ 2 písm. u) zák.č.250/07 Z. z.], že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť, že možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu a aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Z uvedených dôvodov zamietol žalobu na zaplatenie pokuty s prísl. z dôvodu, že „sa jednalo“ o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s § 53a ods.1 O. z. O trovách rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p. (jeho znenie citoval).

Žalobca podal proti rozsudku včas odvolanie a to proti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (2. výrok) a proti výroku o trovách konania (3. výrok). Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] a tým, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 205 ods.2 písm. d) O. s. p.] a uviedol: Súd mu nepriznal uplatnený nárok na zaplatenie pokuty vo výške 249 €. Dohodnutú pokutu považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na rozsudky iných súdov, v ktorých bola pokuta určená za neprijateľnú. Názor súdu týkajúci sa uplatneného nároku na zaplatenie pokuty považuje za nesprávny. Znenie dohody o pokute uvedené v dodatku zo 7.1.2013 k zmluve č.A6727474 uzavretého medzi účastníkmi konania nie je totožné s obsahom znenia dohody o pokute, na ktorú súd poukazuje. Dojednanie pokuty ako tzv. zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je plne v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky (ďalej len SR). V minulosti niektoré súdy vyhodnotili dohodu o pokute v jeho dodatku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že výšku pokuty považovali za neprimerane vysokú a z dôvodu, že dohoda o pokute nezohľadňovala čas, kedy užívateľ služieb prestal plniť svoje zmluvné povinnosti. Nedostatky dohody o pokute odstránil. Maximálna výška pokuty zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu (ďalej len telefón) a dohoda o pokute zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Jasne a zrozumiteľne uviedol, že pri uzavretí dodatku poskytol žalovanému ako účastníkovi telekomunikačnej služby zvýhodnenie spočívajúce v poskytnutí zľavy z hodnoty telefónu. V Čl.1 bode 1.2 dodatku zo 7.1.2013 k zmluve č.A6727474 (ďalej len dodatok) je uvedené, že predmetom dodatku je predaj telefónu Orange Santa Barbara so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu - 1 €, a že bežná maloobchodná cena, za ktorú predmetný telefón predáva - pokiaľ sa so záujemcom o kúpu nedohodne na podmienkach uvedených v dodatku, je 250 €. Žalovaný mal možnosť voľby, či si kúpi telefón za riadnu maloobchodnú cenu 250 € bez akýchkoľvek ďalších záväzkov alebo si kúpi telefón za zníženú cenu 1 €, teda so zľavou kúpnej ceny vo výške 249 € na základe dodatku a po dohodnutú dobu viazanosti zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu ako aktívny užívateľ služieb a bude platiť riadne a včas ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. V dodatku, z ktorého nárok na zaplatenie pokuty si v tomto konaní uplatňuje, je časový aspekt porušenia zmluvných povinností zohľadnený. Dohoda o pokute rozlišuje, či došlo k porušeniu zmluvných povinností po uzavretí dodatku alebo pred uplynutím dohodnutej doby viazanosti. Zohľadnenie času porušenia zmluvných povinností v dohode o pokute má - podľa jeho názoru - zachovať naplnenie funkcie pokuty, ktorou je zabezpečenie záväzkového vzťahu, motivácia k plneniu zmluvných povinností spojená s

následnou sankciou za jej nesplnenie, reparácia spočívajúca v odstránení škodlivého následku, ktorý by mohol vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinností. Predovšetkým predpoklad zotrvania žalovaného v záväzkovom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti ho podmienila možnosť odpredať mu telefón za zľavnenú cenu. Žalovaný nebol žiadnym spôsobom povinný, ani ním nútený uzatvoriť dodatok k zmluve o pripojení. Poskytnutie telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi ním a žalovaným kompenzované vernosťou žalovaného ako zákazníka. Model vzájomne akceptovanej modifikácie záväzkového vzťahu nie je možné realizovať bez platného dojednania pokuty, ktorej jednou z funkcií je zabránenie špekulatívnemu konaniu zo strany účastníka, ktorý pri vzniku zmluvného vzťahu využije poskytnuté výhody. Pokutu je nutné posudzovať z hľadiska zabezpečovacej, motivačnej, sankčnej, reparačnej funkcie s ohľadom na všetky relevantné okolnosti a vzájomne poskytnuté plnenia v rámci uzavretej zmluvy a dodatku. Ak by pri dohodnutej dobe viazanosti 24 mesiacov dohoda o pokute rozlišovala čas porušenia zmluvných povinností od počiatku, teda, či došlo k porušeniu zmluvných povinností v prvom, druhom, treťom a každom ďalšom nasledujúcom mesiaci až po 24 mesiac po uzavretí dodatku, dohoda o pokute by prestala plniť svoju zabezpečovaciu funkciu. Má za to, že dojednanie pokuty, ako aj jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dôvodom uzatvorenia dodatku bola pre žalovaného možnosť získať za výhodnú cenu telefón, za ktorý by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musel zaplatiť omnoho vyššiu cenu. Súd sa pritom vôbec nezaoberal skutočnosťou, že telefón si mohol žalovaný kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie zmluvných povinností, a že dohodnutá pokuta neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny telefónu. Vzhľadom na výhodu, ktorú žalovaný na základe uzatvorenia dodatku k zmluve získal, je výška dohodnutej pokuty primeraná, objektívne nespôsobilá poškodiť žalovaného ako spotrebiteľa. V súvislosti s daným prípadom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo 172/2007, podľa ktorého primeranosť výšky pokuty treba posúdiť v každom prípade individuálne, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. V danom prípade bola v dodatku k zmluve medzi účastníkmi konania dohodnutá pre prípad porušenia zmluvných povinností pokuta, v dohode o pokute bol zohľadnený časový aspekt porušenia zmluvných povinností a maximálna výška pokuty zodpovedala výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny telefónu, ktorú žalovaný pri uzavretí dodatku získal. On si dohodnuté zmluvné povinnosti riadne plnil a žalovaný si svoje zmluvné povinnosti od počiatku neplnil. Pokiaľ súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil pokutu, ktorej výška zodpovedala výške zľavy z kúpnej ceny telefónu za situácie, že žalovaný si nesplnil záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a plniť si zmluvné povinnosti po dohodnutú dobu a svoje povinnosti zo zmluvy od počiatku porušoval, lebo za poskytnuté služby mu vôbec neplatil, je treba považovať jeho názor a právny záver za nesprávny. Navrhol zmeniť rozhodnutie súdu v odvolaní napadnutej zamietavej časti tak, že žalovaný sa zaviazal na zaplatenie 249 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 24.5.2013 do zaplatenia a prizná sa mu náhrada trov konania 150,60 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu 19,50 €, súdneho poplatku za odvolanie 16,50 € a trov právneho zast. 114,60 €, ktoré špecifikoval. Rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 77,30 € spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.5.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 10 € splatných do konca toho - ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nie sú podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zmenu (§ 220), lebo účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania, podľa § 221 ods.1 písm. f),ods.2 O. s. p., zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému

skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajú v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd nevzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí.

Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú. Ústavný súd SR opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne

dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, preto je nepreskúmateľný a tak musel byť zrušený a vec musela byť vrátená súdu na ďalšie konanie.

Vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti rozsudku súd nevyhodnotil rozhodujúce skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov vyplynuli a to predovšetkým žalobcom predložený dôkaz - Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy A6727474 SIM karta s prideleným telefónnym č. 0917228363 zo 7.1.2013 (č.l.9), osobitne Čl.1 bod 1.2, Čl.2. bod 2.5 písm. a),b), výsledky vykonaného dokazovania nevyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje úvahy, na základe ktorých dospel k právnym záverom, ničím neodôvodnil, takže nie je zrejme na základe čoho dospel k záveru, že pokuta bola rovnakého významu ako tá, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku v rozsudku OS Bardejov 4C/174/2011 z 30.11.2011 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 3Co/26/2012 z 23.5.2012 a v rozsudku 4C/162/2011-28 zo 6.12.2011 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 16Co/32/2012-46 z 15.3.2012.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu dôkaz - Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb opätovne vyhodnotiť, zistiť, či pokuta vyhlásená uvedenými rozsudkami za neprijateľnú zmluvnú podmienku má rovnakú povahu ako pokuta v prejednávanej veci (porušenia akých povinností sa týkala), vyrovnáť sa so všetkými námietkami žalobcu uvádzanými v odvolaní, vo veci znova rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods.3).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.